

Lovudkastet gaaer kun ud paa at regulere Afdgangen til denne Næring, som hidtil ikke har været reguleret, og at kontrollere denne Næring, som ikke hidtil har været controlleret; det gaaer derimod langt fra ud paa at etablere nogen ny Næring paa Landet. Foraa vidt der paa Landet ligesaavel som i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn har været søgt Trang til slige Instituter, da ere de opstaaede, og det turde vel hælde, at man ved nærmere Eftersyn kunde finde adskillige af disse Etablissementer allerede nu florerende paa Landet.

Tobiesen: Jeg skal blot tillade mig en lille Bemærkning i Anledning af, hvad der fra den høitæredede Indenrigsministers Side blev ytret med Hensyn til den Bestemmelse, som hjemler Politiet den tilbørligere omfattede udvidede Ret til udenbødere at kassere en saadan Bevilling. Den Umstændighed nemlig, at man vil have vanskeligt ved at constatere, at en Forseelse som Hæleri finder Sted, forekommer mig ikke at indeholde tilstrækkelig Hjemmel for, at man optager en Bestemmelse som den nærværende, hvorefter man efter en enkelt Mandes Skøn paa en blot og bar Mistanke betager en Mand Retten til et Erhverv, som han lovligt har forlaffet sig. Jeg erkender, at det naturligtvis er en meget effectiv Klemme paa de Folk, der vilde give sig af med Pantelaaneforretninger; men man kunde dog vistnok opnaae det Samme, naar man istedetfor at sige, at den, der paadrager sig „Mistanke for Hæleri“, skal fortabe sin Ret, indsatte, at den Pantelaaner, der gjentagende findes i Besiddelse af Gjenstande, som ere ulovligt erhvervede af Pantekøberen, strax derved mister sin Bevilling. Det ligger meget nær ved Hæleri at være i Besiddelse af saadanne Koster, som Vedkommende er kommen i ulovlig Besiddelse af og dernæst har disponeret over til en anden Mand. Derved kunde man gjøre det muligt ligefrem at constatere et paavist Factum, som kunde afgive tilstrækkelig Grund til at betage Vedkommende Tilladelsen. Jeg skalde derfor endnu gjentage, at jeg finder, at det vilde være en Plej paa Loven, om man virkelig vilde fastholde, at en saadan blot og bar Mistanke skalde kunne afgjøre Spørgsmaalet om en

Mands Berettigelse til at drive et vist Erhverv.

Sonne: Der er en Side ved denne Sag, som endnu ikke er omtalt her i Thinget, og som Lovudkastet rigtignok heller ikke omtaler, men som jeg dog troer, ikke bør lades uberørt under Sagens første Behandling. Lovudkastet har til Formaal at sikke Samfundet fra Politiets Synspunkt. Jeg troer nu, at det vilde være ufsæligt, hvis det forøvrigt kan lade sig gjøre, om Lovudkastet ogsaa kunde sikke Samfundet mod de blodige Udsugelser, som en saadan Næring foranlediger. Jeg mener ikke hermed, at man skalde søge at indskrænke den Rente, som tages. Det veed jeg, lader sig ikke gjøre, thi en saadan Bestemmelse kan omgaaes paa mangfoldige Maader; men det kan dog ikke oversees, at de Renter, der tages, ere ganske forbausende høie. Det værede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) anførte et Exempel derpaa, hentet fra Frederiksberg. Jeg har for at faae Bished om, hvad der var den almindelige Rente, idag foranlediget et Stykke Løsøre indsat paa et saadant Contoir. Stykket havde 12 Rd.'s Værdi, og det Høieste, der kunde faaes tillaaens derpaa, var 2 Rd. Jeg fik Sedlen hjem, men der stod ikke anført nogen Rente; der stod kun, at Beløbet skulde betales inden en Maaned. Jeg sendte altsaa Sedlen tilbage og lod bede om at faae tilføjet, hvor Meget Renten skulde være. Vedkommende vilde ikke paasøge Renten skriftlig, men sagde til Budet, at Renten var for den første Uge 1 $\frac{1}{2}$ af Valeren, 2 $\frac{1}{2}$ for den 2den, 3 $\frac{1}{2}$ for den 3die, 4 $\frac{1}{2}$ for den 4de Uge, o.s.v. Naar man nu veed, at 2 $\frac{1}{2}$ om Ugen er 100 Procent, saa er det klart, hvor ødelæggende et saadant Laan maa være for de Vedkommende. Dog derimod kan der ikke gjøres Noget, og det er altsaa ikke derpaa, at min Bemærkning skal være rettet. Der er derimod en anden Udsugelse, som disse Forretninger benyttes til, og den bestaaer deri, at der — hvad der maa skee i Almindelighed heller ikke kan være anderledes ved ringere Laan — paaskrives Sedlen, at, hvis Tilbageleveringen af Gjenstanden ikke prompte fordres til den bestemte Tid, ansees Gjenstanden uden videre Underretning